

Publicerad 2006-11-02 12:50 av Tärningen är kastad

Den lilla glödlampan

Det var en liten glödlampa på endast 40 watt
den stod där och lyste var eviga natt
när stjärnorna sken på himmelen så klart
så stod den lilla lampan med huvudet så bart

En gång för länge sedan en vinter jag tror det var
då hade jag en kupa men den har jag inte kvar
den gick i tusen bitar när stenen mot mig kom
jag ville försöka ducka men sånt vet vi lampor inget om

Det barn som kastade stenen gick hem i godan ro
den kvällen själv jag miste på människan all min tro
min livsuppgift är alltid att lysa upp en stig
det har ju alltid varit en självklarhet för mig

Jag blev uppsatt här en afton till en jul jag säkert vet
då var det kommunen som skulle göra något konkret
det var en gammal dam som hade blivit slagen ner
så har jag detta hört sen hörde jag ej mer

Sen den dagen har jag stått här och lyst på stjärnklar natt
jag har ej många vänner bara en gammal randig katt
vi har intensiva diskussioner tills stjärnorna vill sova
och vi har inte tråkigt så det kan jag dig nog lova

Min glödtråd må den brinna tills morgonen den gryr
för att i denna timma snart solens strålar pyr
jag tror det börjar dagas min tid den är nog slut
på morgonkvisten kommer de och tager proppen ut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tärningen är kastad med Poeter.se id #11784 innehar upphovsrätten